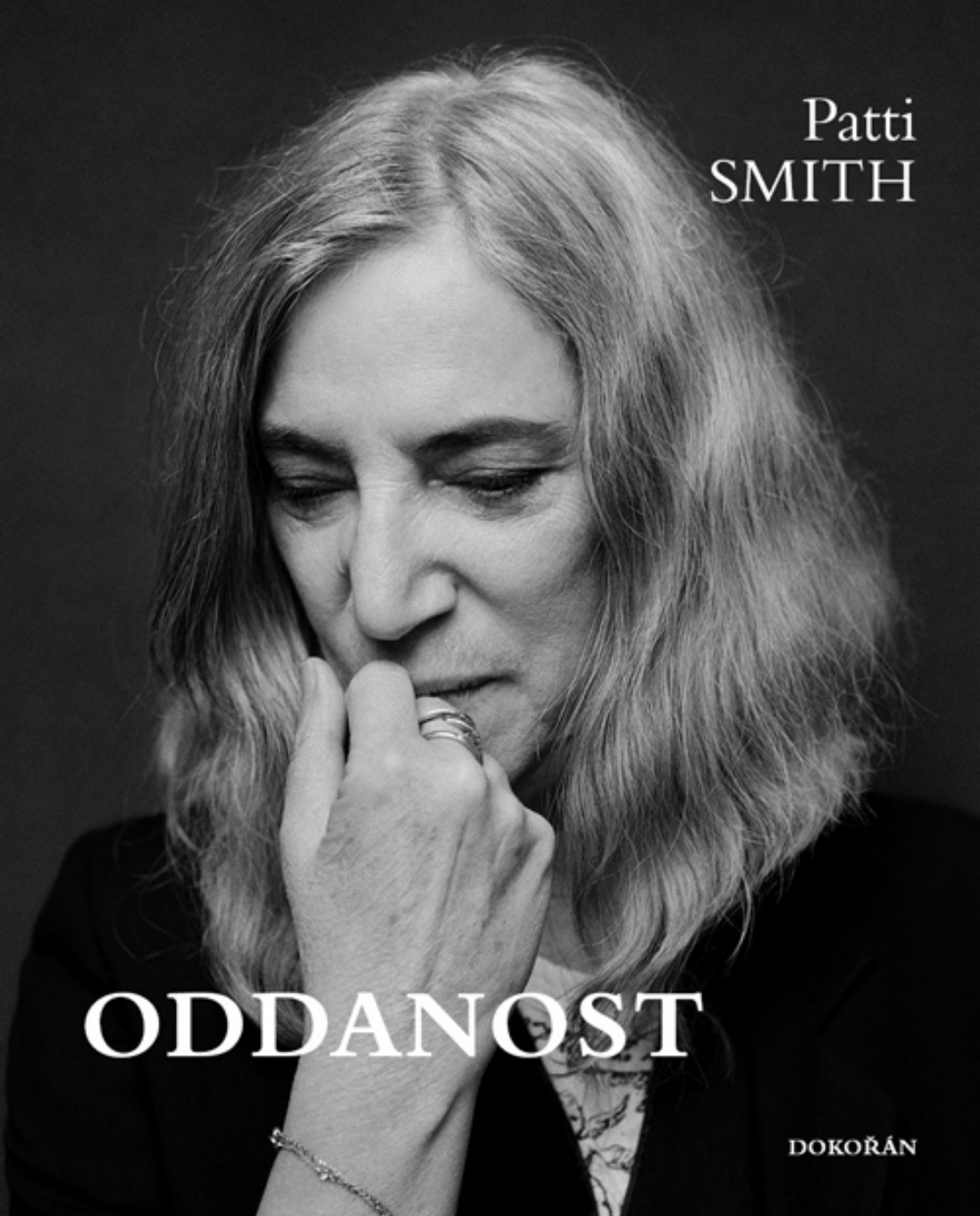

Patti
SMITH

ODDANOST

DOKOŘÁN

Patti
SMITH

ODDANOST

DOKOŘÁN

Patti SMITH
ODDANOST

Dokořán

Z anglického originálu *Devotion* přeložila Lýdie Kárníková.

Copyright © 2017 by Patti Smith
All rights reserved.
Translation © Lýdie Kárníková, 2018
Cover photo © Jesse Dittmar, 2018

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být rozmnožována a rozšiřována jakýmkoli způsobem bez předchozího písemného svolení nakladatele.

Vydání druhé (první elektronické).
Odpovědná redaktorka Tereza Kodlová.
Obálka s použitím fotografie Jesse Dittmara, grafická úprava a konverze do elektronické verze Michal Puhač.
Vydalo v roce 2018 nakladatelství Dokořán, s. r. o.,
Holečkova 9, Praha 5,
dokoran@dokoran.cz, www.dokoran.cz,
jako svou 985. publikaci (299. elektronickou).

ISBN 978-80-7363-929-7

Betsy Lernerové –
mé přítelkyni a průvodkyni

Jak
funguje
mysl

11

Oddanost

51

Sen
není
sen

121

Inspirace je nepředvídatelnou veličinou, zásah múzy v nestřeženou hodinu. Šípy se rozletí, a aniž by si to člověk uvědomil, je zasažen; navzájem nesouvisející katalyzátory se potají seskupily do šiku a utvořily svébytný systém, a zanechaly člověka chvějícího se nevyléčitelnou nemocí – planoucí představivostí – bezbožnou, a zároveň božskou.

A co si počít s výslednými impulsy, těmi nervovými zakončeními, co poblikávají jako osvětlená mapa zlodějských souhvězdí? Hvězdy tepou. Múza touží po oživení. Ale mysl je také múzou. Chtěla by přelstít své velkolepé soupeře, přepojit obvody těchto zdrojů inspirace. Křišťálový pramen, který náhle vyschl. Krásná věc, bez radosti, s poskrvnou. Proč se tvořivý duch obrací sám k sobě? Proč tvůrce převrátí celé drama naruby? Pero je ve vzduchu, vedeno zdrcenou múzou. Bez neshod, poznamenává, nás harmonie míjí bez povšimnutí. Bez neshod, pokračuje, není Abel ničím víc než zapomenutým pastýřem.

Jak funguje mysl

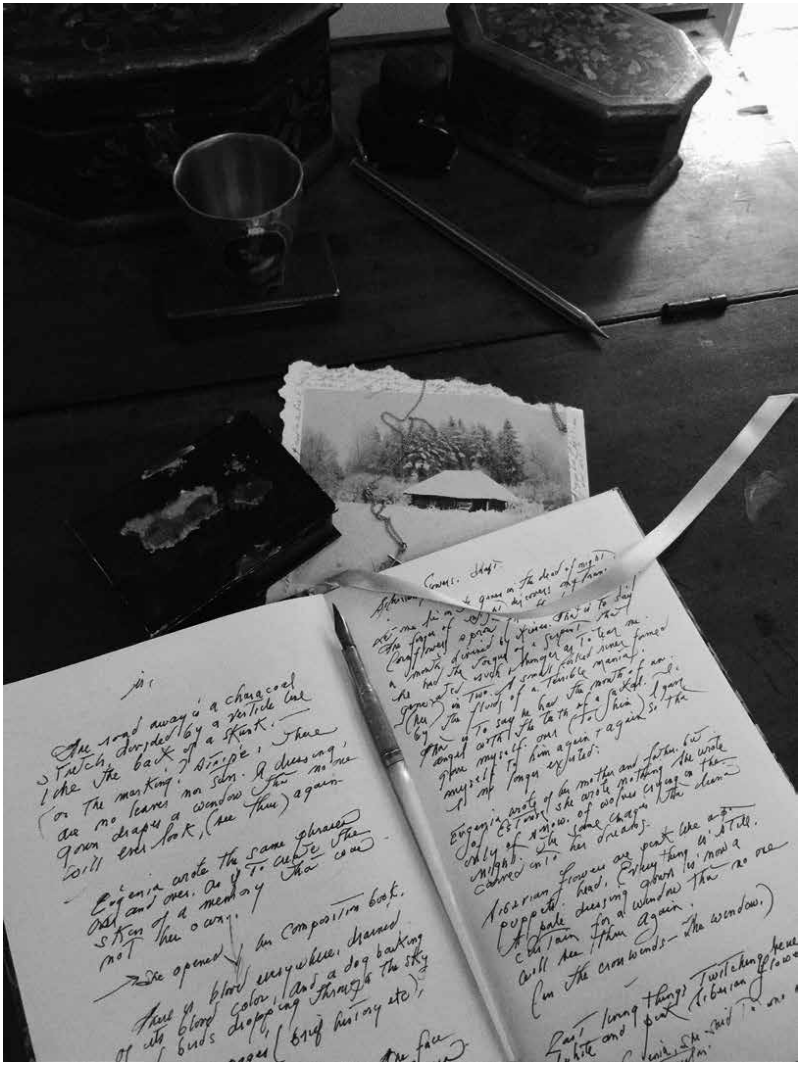

Psací stůl, New York City

1

Jednou jsem cosi hledala a narazila přitom na upoutávku filmu *Risttuules*, přeloženého do angličtiny jako *In the Crosswind* (Ve větru). Dílo režiséra Marttiho Heldeho je příběhem masové deportace z jara 1941, rekviem za tisíce Estonců, které obklíčila Stalinova vojska, rozdělila rodiny, nacpala je do dobytčích vozů a odvezla na Sibiř do pracovních táborů. Smrt a vyhnanství, jejich životy přepsány.

Režisér vytvořil vizuální báseň prostřednictvím neobvyklého zpracování, kdy se herci proplétají nehybnými živými obrazy. Čas se zastavil, i když stále běží, a jednotlivé scény této smutné podívané se rozprostírají do slov. Děsivé nadání, uvědomuji si, zatímco píšu a snažím se slova zaznamenat. I tak ale cítím, že se za nimi schyluje k něčemu jinému. Vydávám se po vláknu svých myšlenek a přicházím k jedlovému lesu a jezeru a malému dřevěnému domku. A právě toto byl začátek onoho jiného, ale to jsem v tu chvíli ještě netušila.